

og saa have vi ikke nogen Svingtran, der kan bage dem —; der er endvidere nægtet Bevillinger til en Stald paa Ny Artillerifabrikkerne, til Bolværker paa Lynetten, til et Ribehus i Næstved, til en Marketeribygning paa Kronborg, til Wunderingsfager, og der er mange andre. Der er naturligvis ogsaa mange Bevillinger paa de andre Ministeriers Budgetter, navnlig paa Marine-ministeriets Budget, som Landsthinget ikke godvillig vil opgive; der er f. Ex. ogsaa paa Kultusministeriets Budget Kathedralskolen i Aalborg; men jeg ønsker ikke at gaa i Detailler, og jeg skal derfor indskrænke mig til de Exempler, jeg her har nævnt. Jeg maa altsaa komme til det Resultat, at Lovforslaget i sin nuværende Skikkelse er umuligt for Landsthinget, det er umuligt paa Grund af den Genhensløshed, der er vist os, umuligt paa Grund af, at Folkethinget har nægtet alle de Bevillinger, som det veed, at Landsthinget hverken kan eller vil opgive, og umuligt, fordi vi i Lovforslaget, saaledes som det her foreligger, maa se et Forsøg paa at styrte Ministeriet. Jeg tror at udtale hele Landsthingets Mening, naar jeg siger, at vi Intet attraa indeligere end en ærlig og saglig Forhandling, men det kan ikke ske paa denne Maade. Saa længe Folkethinget ikke klart og utvetydigt vil opgive sin Visnepolitik paa Krigsministeriets Budget, saa længe er enhver Tale om Forhandling med Landsthinget ørkesløs. Jeg skal derfor henstille til det høie Thing, hvorledes det vil bære sig ad med dette Forslag, om det vil nedlægge Finantsudvalg, og da i det Par Dage, der er Tale om, se at komme saa vidt med Behandlingen som muligt, og forhaabentlig gjenindsætte de fleste af de Bevillinger, som Folkethinget har nægtet.

Th. Nielsen: Jeg begynder, hvor den ærede første Taler fra Frederiksberg (Schlegel) slap. Han bemærkede, at han var ikke personlig Politiker i den Forstand som mange Andre, at han hørte hjemme i Kampen. Det gaar mig i den Henseende som det ærede Medlem. Ogsaa jeg ønsker, at vi maa komme til en saglig Forhandling, og jeg sætter Pris paa Enighed imellem Medborgere i samme Grad som det ærede Medlem. Smidlertid forekommer det

mig dog, at det ærede Medlem i sine Udtalelser, om end i Formen moderat, saa dog i Indholdet temmelig skarpt, fremkom med et Angreb paa det andet Thing. Det ærede Medlem klagede over — og deri sit han jo Forstærkning fra det ærede 11te kongevalgte Medlem (Danneffjold-Samsø) — den korte Tid, som var givet dette ærede Thing til at behandle Finantsloven. Ja, deri kan jeg fuldt samtemme med det ærede Medlem. Det er beklageligt, at Tiden er saa kort, derjom den skal være indskrænket til de saa Dage, der ligge inden 1ste April. Men jeg vil dog bede det ærede Medlem om at erindre, at den Maade, hvorpaa Folkethinget har havt Finantsloven til Behandling, ikke just har været den blideste: En Opløsning, naar man var næst ved det, med en temmelig udæstende Forestilling fra det høie Ministeriums Side til Hans Majestæt Kongen, udæstende selvsølgelig overfor Modparten, var just ikke skiftet til at blodgjøre Sindene eller til at faae den rolige Forhandling, som det tror jeg dog, man ikke kan nægte, var begyndt fra Folkethingets Side, fortjat. Altsaa Forhandlingen blev afbrudt. Men hvad der endda er lige saa vigtigt, er, at vi indtil det Sidste have set Begjeringen stille store og indgribende Forslag som Vædringsforslag til Finantsloven. Nu kunde Sligt maaske gaa meget hurtigt, hvor det rette Tillidsforhold var tilstede mellem Thinget og Ministeriet; men det vil dog vel Ingen paastaa, at der bestaar et absolut Tillidsforhold mellem Ministeriet og Folkethinget. Jeg skal ikke komme ind paa, i dette Dieblit i det Mindste ikke, hvad Grundene kunne være til, at det forholder sig saaledes. Jeg skal kun nævne, at der paa dette Forslag, som foreligger for os, jo er ordnet en Mængde Ting, som efter min Mening egentlig bedst burde ordnes ved særlige Love, Lønninger, Bygningsforanstaltninger o. s. v., i det Hele store Foretagender, som jeg skal komme til efterhaanden. Jeg er nødt til, om end jeg for Resten skal sammentrænge, hvad jeg har at sige, navnlig overfor den ærede sidste Talers temmelig stærke Beskyldninger overfor det andet Thing, at gaa noget vidtløftigere ind paa Sagerne, end jeg ellers havde tænkt. Der er jo endog lige indtil det Sidste kommet Forslag om Bevilling af